

Česká zemědělská univerzita v Praze

Provozně ekonomická fakulta

Katedra humanitních věd

Teze bakalářská práce

Rómská hnutí rozvoji společnosti

Daniel PETERKA

© 2015 ČZU v Praze

Souhrn

V bakalářské práci jsem se zabýval romskou menšinou a její postavení ve společnosti. Dále jsem se soustředil na romský vývoj od počátku jejich existence a náročnou integrací do společnosti. Vývoj vztahů mezi Romy a majoritní společností byl pro Romy velmi náročný, protože byli společností odstrkováni a vyháněni. Ani dnes nejsou Romové oblíbenou menšinou, jak u nás, tak i v celé EU. V praktické části se věnuji dnes již obecně prospěšné společnosti, která se zabývá poskytováním podpory lidem, kteří jsou v těžké sociální situaci a nejsou začleněni do společnosti. V závěru práce je dotazníkový průzkum a jeho vyhodnocení, otázky jsou směřovány na vztah mezi romskou menšinou a většinou.

Klíčová slova: Romové, cikáni, migrace, hnutí, společnost, historie, menšina, rasismus, diskriminace.

Cíl a metodika

Cílem je analyzovat problémy romské menšiny ve společnosti. Také se dozvědět o historii a vývoji romské kultury a vznikajících problematických aspektu během jejich cesty do Evropy. Dále je zmiňována špatná situace romské menšiny během války, poválečném období a pak také po revoluci. V druhé části teoretického východiska můžeme sledovat vývoj romského hnutí ve společnosti u nás. To obsahuje vzdělanost a bohatou kulturu Romů, také ožehavé téma a to kriminalita, ta je velkým trnem v oku společnosti, protože Romové jsou v této oblasti velice intenzivní. Na konci této části jsou možnosti řešení, které obsahují hypotetické návrhy, jak řešit tuto problematiku. Romové jsou totiž největší etnickou menšinou v Evropě. Odhadem asi 9-13 milionů populace, žijící různě rozmístěni po Evropě, nejvíce na jihovýchodě na balkánském poloostrově, pak ve Střední a Východní Evropě. Mělo by se tedy věnovat pozornost této menšině. Společnost je stále vnímá jako součást kočovného života, i přesto že více než polovina romské populace v Evropě nekočuje. Je to dáno také tím, že se moc neví o romské kultuře a historii. Po příchodu do Evropy byli na okraji společnosti a tak se Romové nemohli moc začleňovat mezi společnost. Při sčítání lidu v roce 2011 se k romské národnostní menšině přihlásilo pouze 5135 osob, přesto že je odhadováno na 250 až 400 tisíc Romů v ČR. Určit přesný počet Romů je velmi náročné, jelikož Romové se nehlásí ke své národnosti, ale k jiné nebo vůbec k žádné. Výsledky posledního průzkumu ohledně

diskriminace vůči Romům vychází, že více než polovina české populace si myslí, že diskriminace není rozšířená.

V praktické části budu analyzovat potřebnou pomoc romským obyvatelům.

Hlavním prvkem praktické části je sdružení, které se snaží vyvíjet aktivitu na poskytování pomoci osobám, které to nejvíce potřebují. Jedná se hlavně o terénní programy, pak dále programy a služby pro osoby vyloučené ze společnosti a hlavně velmi důležité programy pro děti a mládež, aby lépe trávily svůj volný čas a nevykonávaly žádnou trestnou činnost a nakonec vězeňské programy. Bylo mi poskytnuto na základě spolupráce se zaměstnancem Romodromu o.p.s. Výkaz zisku a ztrát a dále Rozvaha společnosti. Tyto dokumenty se nacházejí v přílohách. A v závěru práce se nachází dotazníkový průzkum, který řeší, jak vnímá česká společnost romskou menšinu.

Závěr

V dnešní době jsou lidé uzavření do sebe a bojí se o ztrátu sociálních jistot. Každý si hledí svého a zavírá oči, když vidí problém a dává od toho ruce pryč. Jenomže když nezačneme řešit problémy, tak je akorát potáhneme na zádech dál svým životem a bude nás to tížit a možná také to ovlivní kvalitu našeho života. Když budeme mít takovéhle myšlení všichni a nebudeme řešit problematiku, tak náš vývoj, jak sociální, ekonomický, kulturní, společenský bude klesat. Když budeme mít takový postoj a přístup, tak romskou problematiku budeme řešit velmi dlouho, jestli se vůbec vyřeší. Mělo by se začít od začátku, to znamená od mladší generace, lépe působit na výchovu dětí, jak romských, tak i neromských. Děti v raném věku nejvíce vnímají a napodobují dospělé, proto by se mělo více zaměřit na kvalitu života a výchovu dětí a poskytnout jim vhodný vzor, vzdělání a sociální vnímání.

Romové už od svého zrodu nebyli přijímáni společností s otevřenou náručí, ale byli po celou svou dobu označeni za štvance a byli vyháněni. To vedlo k tomu, že Romové byli na okraji žebříčku společnosti v nejnižší vrstvě. To možná, způsobilo kočovnictví v krvi Romů a jejich způsob života, který vedli. Až po několik dlouhých staletí se Romům dostalo více podpory a práv v podobě demokratického systému. Ale i v tomto období působí Romové negativně na společnost, nejvíce to však vnímá právě česká většina. Obecně český národ není velkým příznivcem právě menšin a cizinců z důvodu dlouhé separace od vnějšího okolí, která způsobila nezvyk, strach a také nenávisť z cizího člověka.

Pomocí dotazníkového průzkumu, který má sice malý soubor dotazovaných, ale velký počet zúčastněných absolvuje nebo absolvovala vysokou školu a u ostatních zúčastněných bych si dovolil tvrdit, že jsou zkušenější a moudří s přibývajícím věkem. I přesto, že dotazník

vypracovávaly osoby, které by mohly lépe pochopit problematiku týkající se Romů, dopadl výsledek velmi negativně. Česká většina právě vnímá jenom tu vnější část, ale už je nezajímá, co se skrývá uvnitř za tím problémem. Proto vznikají mnohdy unáhlené rozsudky a předsudky vůči Romům. Někdo tvrdí, že problematika romské menšiny, která se přiživuje na veřejnosti je komplikovaná a potřebuje mnoho času na vyřešení. Možná je to pravda, s dnešním přístupem společnosti bych tento výrok určitě nevyvracel. Ale musíme se už přestat koukat kolem sebe a začít zjišťovat a bádát po zdroji problémů a začít ho řešit. Lidé by se neměli nechat ovlivnit společností, ale myslet sami za sebe, projevit svůj vlastní názor a neohlížet se na to, co říkají ostatní. Společnost je právě tím špatným systémem, což je ironie, když si uvědomíme, že lid měl na vytvoření vhodných zásad a cílů společnosti více než tisíciletí. Nelze však upřít, že by společnost špatně fungovala, funguje velmi dobře, ale ubírá se špatným směrem, jak z hlediska menšin, kultury, sociálního citění, ekonomického smyslu a životního prostředí. Měli bychom to napravit, a tím tak splatit dluh našim předkům, kteří museli trpět díky negativnímu působení společnosti.

Použité zdroje

1. FRASER, Angus M. *Cikáni*. Překlad Marta Miklušáková. Praha: Lidové noviny, 1998, 374 s. Dějiny národů. ISBN 80-7106-212-X.
2. GABAL, Ivan. *Etnické menšiny ve střední Evropě: konflikt nebo integrace*. Vyd. 1. Praha: G plus G, 1999, 341 p. ISBN 8086103234.
3. HORVÁTHOVÁ, Jana. *Kapitoly z dějin Romů*. Praha: Společenství Romů na Moravě a Muzeum romské kultury v nakladatelství Lidové noviny, 2002, 84 s. ISBN: 80-7106-615-X.
4. JAKOUBEK, Marek. *Cikáni a etnicita*. Praha: Triton, 2008, 403 s. ISBN: 978-80-7387-105-5.
5. NEČAS, Ctibor. *Romové v České republice včera a dnes*. 4., doplněné vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 1999, 129 s. ISBN: 80-7067-952-2.